

Plenarhandling

B9-0425/2022

3.10.2022

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om Mahsa Aminis död och förtrycket av demonstranter för kvinnors rättigheter i Iran
(2022/2849(RSP))

Marco Campomenosi, Marco Zanni, Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi, Silvia Sardone, Jaak Madison, Harald Vilimsky, Joachim Kuhs, Bernhard Zimniok
för ID-gruppen

Europaparlamentets resolution om Mahsa Aminis död och förtrycket av demonstranter för kvinnors rättigheter i Iran (2022/2849(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Iran,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Iran har anslutit sig till,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1985,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989,
- med beaktande av Irans konstitution, särskilt dess garantier mot tortyr och godtyckligt frihetsberövande,
- med beaktande av den senaste rapporten från FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Islamiska republiken Iran,
- med beaktande av 2022 års World Watch List-rapport från Open Doors,
- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Mahsa Amin, en 22-årig iransk-kurdisk kvinna ursprungligen från Saqqez i Kurdistan-provinsen, dog efter att ha fallit i koma den 16 september 2022. Dessförinnan hade hon gripits i Teheran av sedlighetspatrullen, en särskild polisstyrka med ansvar för att se till att de islamiska hijabbestämmelserna följs i det offentliga. Hon greps för att hennes hijab inte uppfyllde regeringens obligatoriska hijabkrav. Polisen hävdade att hon dog av hjärtsvikt och betecknade hennes död som en ”olycklig” händelse. Det finns mer bevisning som visar att hon tog emot dödliga slag.
 - B. Förtryck av kvinnor är ett obestridligt kännetecken för islam. Alltsedan den islamiska republikens tidiga dagar har kvinnors rättigheter i Iran varit begränsade och flera lagar har införts, bland annat genomdrivandet av slöjtvång.
 - C. I kraft av lagen om ”slöjtvång” och anklagelsen ”felaktigt bärande av slöja” har Irans kvinnor förvägrats sina mest grundläggande rättigheter och friheter och de har trakasserats, gripits, fängslats, torterats, utsatts för spöstraff och till och med dödats för att ha trotsat de repressiva lagar som de blivit påtvingade.
 - D. Fallet har satt kvinnoförtrycket i Iran i blyxtbelysning och framkallat protester mot hijablagarna och mot regimens hårdföra undertryckande av det iranska folkets mest grundläggande rättigheter.

- E. Mahsa Aminis död har utlöst de första storskaliga oppositionsdemonstrationerna på Irans gator sedan 2019, då myndigheterna slog ner protester mot bränslepriserna, vilket resulterade i 1 500 dödsfall.
- F. För att visa sitt stöd har många kvinnor gått ut på gatorna och oförväget stått upp mot polisen. De har tagit av sina huvuddukar, i många fall till och med satt eld på dem, och många kvinnor har även klippt av sig håret offentligt.
- G. Protesterna har spridit sig till 162 städer i alla 31 provinser. Antalet fredliga demonstranter som dödade av repressiva statliga styrkor när de krävt förändring för att få sina demokratiska rättigheter har de senaste två veckorna – per den 28 september 2022 – nått upp i över 240 och över 12 000 har gripits.
- H. Solidaritet har manifesterats i många delar av världen, däribland Afghanistan, där 25 kvinnor protesterade framför den iranska ambassaden och ropade samma slogan som under demonstrationerna i Iran – ”Kvinnor, liv frihet!” – innan de skingrades av talibanstyrkor som sköt skarpt i luften.
- I. De iranska säkerhetsstyrkorna fortsätter att rikta in sig på demonstranter som motsätter sig den konservativa klädkoden för kvinnor i landet. Vid ingripandet mot demonstranterna nyligen uppges iranska styrkor ha dödat Hadis Najafi, en 20-årig iranska vars video som visar henne när hon sätter upp sitt obeslöjade hår och modigt går rakt in i en protest har blivit viral. Enligt rapporter sköts hon i magen, halsen, hjärtat och handen.
- J. I Iraks Kurdistan-region dödade 13 människor när Iran avfyrade missiler och bestyckade drönare mot vad landet hävdade var baser för iransk-kurdiska oppositionsgrupper som beskylldes för att ha haft en roll i stödet till demonstrationerna med anledning av Mahsa Aminis död. Denna förevändning är felaktig och gynnar en missvisande tolkning av händelseförloppet.
- K. Den iranske presidenten och religiöst lärde Ebrahim Raisi, som var medlem av ”dödskommissionen” i Teheran redan 1988, har anklagats för förföljelse av tusentals politiska dissidenter, främjande av systematisk diskriminering och straffrihet och godtyckligt och olagligt dödande av iranska medborgare, däribland många kvinnor och till och med barn, i samband med tidigare och pågående folkrättsbrott.
- L. Genom att störa och släcka internet i stora delar av Iran försöker regimen förhindra sändning och spridning av nyheter och bilder från protesterna, dölja upprorets verkliga dimensioner och förhindra avslöjanden om vidden av massakern på och förtrycket av demonstranterna.
- M. Utvecklingen på lagstiftningsområdet i den islamiska republiken har ytterligare urholkat rätten till tanke-, religions- och trosfrihet. Open Doors placerar Iran som det nionde bland de 50 länder där de kristna är mest utsatta för förföljelser. De som omvänt sig från islam till kristendomen löper särskilt stor risk att bli förföljda. Det har yppats farhågor om ändringar av strafflagen enligt vilka spridande av det kristna budskapet kan leda till åtal.
- N. Den iranska regimen erkänner inte dubbelt medborgarskap, och personer med både EU-

medborgarskap och iranskt medborgarskap fortsätter att gripas och används ofta som påtryckningsmedel i förbindelserna med andra stater. Minst ett dussintal EU-medborgare sitter godtyckligt frihetsberövade i Iran, däribland den fransk-iranska akademikern Fariba Adelkhah, den tysk-iranska medborgaren Nahid Taghavi och den svensk-iranske medborgaren Ahmadreza Djalali.

1. Europaparlamentet fördömer skarpt Mahsa Aminis död sedan hon gripits av sedlighetspatrullen. Parlamentet begär att en oberoende, öppen och trovärdig utredning görs av hennes död och att de ansvariga ställs till svars.
2. Europaparlamentet uttrycker oro över situationen för kvinnorna i Iran, vars rättigheter har varit begränsade alltsedan den islamiska republikens tidiga dagar. Parlamentet uttrycker även oro över de lagar om slöjtvång som antagits och verkställts.
3. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med de kvinnor och andra demonstranter som har gått ut på gatorna och oförväget stått upp mot polisen för att kräva att få sina demokratiska rättigheter respekterade. Parlamentet betonar att dessa modiga insatser av iranska kvinnor har universell betydelse för kampen mot förtryck, försvaret av kvinnors rättigheter och rätten till samvets- och religionsfrihet och frihet att klä sig som man vill, samtidigt som repressionen under den iranska regeringens ledning står för motsatsen till dessa rättigheter och till kvinnors och mäns lika värdighet.
4. Europaparlamentet fördömer skarpt de våldsamma angreppen mot demonstranter i Iran och uppmanar den iranska regimen att upphöra med sitt oavbrutna, systematiska och oacceptabla våld mot sina egna medborgare och att omedelbart frige dem som har blivit orättmätigt frihetsberövade.
5. Europaparlamentet beklagar djupt EU:s reaktion och oförmåga att värdera de underliggande frågeställningarna om den muslimska huvudduken. Parlamentet noterar att EU:s reaktion är ett prov på ett extremt problematiskt dubbelt budskap där EU å ena sidan säger sig stödja iranska kvinnor som kämpar för frigörelse, å andra främjar bruket av den muslimska huvudduken inom EU. Parlamentet beklagar att EU försvarar sin tvetydiga inställning genom att påstå sig hylla frihet och tolerans.
6. Europaparlamentet erinrar om de många tillfällen då EU har främjat bruket av den muslimska huvudduken antingen genom finansiering eller genom sin officiella kommunikation, till exempel i samband med Europeiska ungdomsdagen, kampanjen ”Frihet i hijab”, kommissionens partnerskap med den islamistiska organisationen Femyso eller utdelningen av det europeiska priset för innovativ undervisning, det sistnämnda med en bild på en liten flicka som bär slöja. Parlamentet fördömer dessa tilltag och uppmanar kommissionen att se över sin policy i detta avseende och att omedelbart sluta finansiera organisationer som har kopplingar till radikal islam.
7. Europaparlamentet fördömer den iranska regimens nedstängning av internet och understryker betydelsen av att det iranska folket har fri och obehindrad internetåtkomst.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sätta press på den iranska regimen för att få den att upphöra med förtrycket av det iranska folket och sluta understödja terrorism i Europa, som i fallet med Assadollah Assadi, en iransk diplomat som dömdes till 20 års fängelse i Belgien i samband med ett planerat bombdåd, och i andra delar av

världen.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka ansträngningarna för att förbättra situationen för personer från EU-medlemsstater med dubbelt medborgarskap som har blivit orättmätigt frihetsberövade i Iran.
10. Europaparlamentet upprepar sin oro över situationen för politiska fångar som sitter frihetsberövade under bristfälliga förhållanden, ofta efter orättvisa rättegångar. Parlamentet uttrycker oro över det systematiska bruket av långvarig isolering, godtyckliga gripanden eller fängslanden och nekade möjligheter till medicinsk behandling, besök och permission i strid med Irans internationella skyldigheter.
11. Europaparlamentet beklagar att en EU-diplomat närvarade vid installationen av Irans president Ebrahim Raisi i augusti 2021, samtidigt som många europeiska länder bojkottade ceremonin.
12. Europaparlamentet understryker betydelsen av att respektera rätten till tankefrihet, religionsfrihet – inklusive religiös omvändelse – och trosfrihet, en universell mänsklig rättighet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja de kristna minoriteterna i Iran.
13. Europaparlamentet uppmanar EU att ta tydlig ställning för kvinnors och flickors frigörelse och för erkännandet av deras lika värdighet.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare samt Islamiska republiken Irans högste ledare och president.